

RADICAL REASONS ON CONTINGENCY IN METAETHICAL CONSTRUCTIVISM

MESTERBREV VED MAREN KILDAHL FJELD

Hva handler masteroppgaven din om?

Oppgaven min handler om normative grunner til handling, og relasjonen disse har til moral. En normativ grunn regnes her for å være alle de betraktningene som motiverer aktører til å handle. For eksempel vil jeg få en god karakter på min masteroppgave, og har derfor en grunn til å stille opp på muntlig eksamen. Kort fortalt behandler jeg en radikal relativistisk form for teori om grunner til handling. Dette i form av en slags metaetisk konstruktivisme, hvor det hevdes at alle aktørers grunner til handling nødvendigvis stammer fra og konstrueres av den enkelte aktørens *desires*. Grunnen min til å møte opp på muntlig eksamen stammer fra og konstrueres av min *desire* til å få en god karakter på masteroppgaven.

En slik konstruktivistisk posisjon regnes for å ha store forklaringsproblemer hva gjelder moralske grunner. Dette fordi en moralsk grunn øyensynlig konstituerer en grunn for alle aktører, uavhengig av hvilke *desires* den enkelte aktøren faktisk har. For eksempel, dersom vi har en moralsk grunn til å ta vare på våre barn, synes dette å utgjøre en grunn for alle aktører – uavhengig av hva slags individuelle *desires* en gitt aktør har. I oppgaven min drøfter jeg hvorvidt disse vanskelighetene utgjør et stort problem for konstruktivisten.

Hva argumenterer du for/mot i oppgaven?

Jeg argumenterer for at konstruktivistens problemer hva gjelder moralske grunner er mindre alvorlige enn hva våre intuisjoner tilsier. Argumentasjonen min går ut på å vise at våre intuisjoner ofte forvirres av våre følelsesmessige bånd til at visse moralske påstander skal være sanne, og at motstand mot en mer relativistisk form for teori om grunner baserer seg på at vi *ønsker* at enhver form for relativisme ikke skal være sann. Dersom dette stemmer vil jeg hevde at motstanden ikke skader en konstruktivistisk posisjon

nevneverdig, da våre ønsker øyensynlig bør holdes utenfor en teori som hevder at moralske sannheter er absolutte og ikke relative.

Videre argumenterer jeg for at motstand mot en konstruktivistisk posisjon også livnæres av en manglende distinksjon mellom det å være moralsk og det å være rasjonell. Jeg hevder at det ene nødvendiggjør det andre, men ikke motsatt. Det er ikke mulig å være moralsk uten å være rasjonell, men det er fullt mulig å være rasjonell uten å være moralsk. Poenget med å vise dette er å gjøre det klart at en aktør som ikke har noen grunn til å ta vare på sine barn ikke er irrasjonell, selv om aktøren unektelig er umoralsk. Etter å ha presentert ulike mulige forklaringer på hvorfor konstruktivistens kritikere tar feil når de hevder at våre moralske grunner nødvendigvis er kategoriske ved hjelp av negativ argumentasjon, presenterer jeg positive argumenter for en form for Humeansk konstruktivisme. Her forsøker jeg å forklare hvorfor moralske grunner øyensynlig foreskriver handling på en annen måte enn andre grunner ved hjelp av en teori om moralsk psykologi som tar utgangspunkt i menneskets utvikling som sosiale vesener. Teorien går kort fortalt ut på at menneskets ferdigheter inkluderer evnen til å reflektere over egne *desires* og evnen til å forstå andre aktørers *desires* til en viss grad. Dette er en innsikt vi har opparbeidet oss og som gjør det lettere for å kommunisere oss i mellom. Ved hjelp av denne innsikten oppnår mennesket en form for normerende korrigerende som ikke bare stammer fra egne *desires*, men også andres. Det at vi har innblikk i hvordan andre mennesker er, gjør at vi kan sammenligne oss selv med dem. En slik teori postulerer på ingen måte at dette leder oss til kategorisk normative grunner, men at disse sosiale ferdighetene fører til at i alle fall mange deler et sett med grunner. Andre menneskers grunner blir en form for standard som vi måler våre grunner opp imot.

Hvorfor bør andre lese oppgaven din?

Jeg begynner oppgaven min med å ta for meg det meta-etiske feltet om grunner på en oversiktlig måte, og bruker videre ledende konstruktivistiske teorier som grunnlag for mine argumenter. Dersom noen er nysgjerrig på feltet og ønsker en generell innføring vil jeg tro at oppgaven egner seg godt. Når det er sagt, anbefaler jeg egentlig å ta opp Sharon Street eller Christine Korsgaard sine originaltekster. De er begge nydelige skribenter, og arbeidene deres er like lettgripelige som de er innsiktsfulle.

Hva er dine planer for fremtiden?

Gleder meg glugg til fadderuke på jus.